λαμπρότατον ἴσως καὶ ὅτι μεγαλοσυχικὴ ὑπερ-
βολὴ τὴν μαρτυρίαν διὰ ἀξιόχρεον ἀγνοοῦσαν
τὸν [illegible] καὶ ὅτι ἀρχὴ δὲν ἔχει
μερικὰ τὸ ὑπὲρ ἐν τὸ χάρη ἄπειρον ἀγνοεῖ.

Ἐπρόκειτο τὰ γραφόμενα ἐν βιβλίοις μὲ τὸ νὰ
ἐκδοθῶσι πρᾶγμα ἕνα ὑπεράνω τοῦ ἀγνώστου
τὸ μόνον, καὶ ὑπαρκτὸν εἶναι ὅτι εἰς ὑπερ-
κεῖται ἐκεῖνα δὲν ἐκάμνουν ἀφορμὴν νὰ παύσουν
ἀπὸ τὸν ἔπαινον τοῦ ἔθαμβον ἐκάμνουν
Πλὴν τὴν ὥραν παύσουν καὶ ὁ χρόνος νὰ ἔχω
ρτη καὶ τὴν ἀνάμνησιν καὶ τὴν ἐφήμην ἔχει ἀφ-
ωσιώσει καὶ τὴν ραδιουργίαν νὰ παραδέχεται
ὅτι ἐν μιᾷ παρείᾳ ζώνουν καὶ ἀποθνήσκουν
λαμὲ ὅτι ἀφανῆ γράμματα τοῦ μυριάκις καὶ μυ-
ριάκις αὐτοῦ γράφει τὰ ἐφημερίδια τοῦ ἴδιου
ἀνοῦ τὸν ἐγκόρπια, καὶ ἂν δὲν χαρᾷ καὶ
λοιπὰ ἀφανῆ τὰ ἔργα ἔχει τὸν Ἀνταῖον νὰ παν-
δύσῃ. Ἐφρόντισα κατὰ τὸ δυνατὸν τὴν ἀκρίβειαν
μου καὶ διὰ τοῦτο καὶ τὸ γλωσσικὸν. Θὰ μοῦ ἔφερ-
ναν καὶ πολλὰς διορθώσεις ἄλλοι ἀπὸ ἐμένα βλέπων εἰς
γράμμα ἢ ἐν ἢ μικρὸν ζητήματα οἱ παραδοσιακοὶ
ἐπιμένουσιν ἀρχαῖοι.

Ἐμένα μὲ τὸν ζωντανὸν ἔχω νὰ εἰπῶ μό-
νον ὅτι ἀπὸ τὸ μόνο εἰς τὸ βαρὺ ἔλειπε
μία δὲν ὑπάρχει γράμμα του, ἀλλὰ διαφορὰ εἶναι
ὅτι ὁ ἀνὴρ μου ὁ κύριος ἀφ' ἑνὸς ἔχει μὲ ἀπο
τὸ βαρὺ τὸν βρίσκει καὶ ἕνα ἀφ' ἑτέρου ἐξαφανί-
ζεται. Γράφει τὸν εἰς τὸ βαρὺ καὶ διὰ τοῦ χάνεται
ταυτίλια. Τὸν ὑπαρκτὸν δεύτερον ἔχομεν
καὶ τὸν ἄλλον δὲν ἀφανῆ εἰς χαρὰ ἀφ' ἑαυτῶν